

ELSŐK ÉS UTOLSÓK

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023.06.11.

Folytatjuk még a mai alkalommal is Jézus példabeszédeit, kiválasztottam még egyet, úgyhogy ezt fogjuk megnézni, ezt fogjuk kielemezni. Sok mondanivalója van ma is ezeknek a példázatoknak, pedig Jézus ezt kétezer évvel ezelőtt mondta el, de ma is ugyanolyan aktuális, ahogy minden élethelyzetre ad nekünk útmutatást Isten országáról.

A mai üzenet címe: *Elsők és utolsók*.

Akik olvasták a Máté evangélium 20. részét, azok gondolhatják, hogy a szőlőmunkások példázata fog most sorra kerülni, egy kicsit meg fogjuk vizsgálni, hogy mit üzen ma nekünk ez a példázat. Ez a példázat csak itt található, a Máté evangélium 20. részében, a szinoptikusok közül a Márk, Lukács ezt nem írja, az előtte lévő részt viszont igen. Olvasom az elejétől:

Máté 20,1–16.

1. Mert hasonlatos a mennyeknek országa a gazdaemberhez, aki jó reggel kiméne, hogy munkásokat fogadjon az ő szőlőjébe.

2. Megszerződven pedig a munkásokkal napi tíz dénárban, elküldte őket az ő szőlőjébe.

3. És kimenvén három óra tájban, látta másokat, akik tétlenkedve a piacon álltak.

4. És monda nékik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megadom néktek.

5. Azok pedig elmentek. Hat és kilenc óra tájban ismét kimenvén, ugyanazonképpen cselekedék.

6. Tizenegy óra tájban is kimenvén, talált másokat, akik tétlenül álltak, és monda nékik: Miért álltok itt egész napon át, tétlenkedve?

7. Mondának néki: Mert senki sem fogadott meg minket. Monda nékik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megkapjátok.

8. Mikor pedig beesteledék, monda a szőlőnek ura az ő vincellérjének: Hívd elő a munkásokat, és add ki nékik a bért, az utolsóktól kezdve mind az elsőig.

9. És jöven a tizenegyórások, fejenként tíz-tíz dénárt kaptak.

10. Jöven azután az elsők, azt gondolják vala, hogy ők többet kapnak: de ők is tíz-tíz dénárt vettek fel fejenként.

11. Amint pedig fölverték, zúgolódnak vala a házigazda ellen,

12. Mondván: Azok az utolsók egyetlen óráig munkálkodtak, és egyenlőkké tetted azokat velünk, akik a napnak terhét és hőségét szenvedtük.

13. Ő pedig felevén, monda azok közül egynek: Barátom, nem cselekszem igazságtalanul veled; avagy nem tíz dénárban szerződöttél-e meg velem?

14. Vedd, ami a tiéd, és menj el. Én pedig ennek az utolsóknak is annyit akarok adni, mint néked.

15. Avagy nem szabad-e nékem a magaméval azt tennem, amit akarok? Avagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok?

16. Ekképpen lesznek az utolsók elsők és az elsők utolsók; mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.

Azt hiszem, sokan vagytok, akik ezt már olvastátok, és talán egy kicsit elgondolkodtatok, Jézus miért mondta el ezt a példázatot? Mindig, amikor Jézusnak egy példázatát olvassuk, akkor vagy előtte, vagy utána van egy tanítás és van egy apropója annak, hogy Jézus példázatot mondott. A példázat azt a célt szolgálta, hogy a tanítást vagy a Jézus üzenetét még jobban megértsék az emberek. Tehát nekünk is, amikor egy példázatot olvasunk, akkor előtte, vagy utána vagy közben keresnünk kell egy tanítást. Ebben is megtaláljuk, és ha egy kicsit előrébb megnézzük, akkor meg kell keresni azt az egybefüggő perikópát vagy szakaszt, ami együtt van. Nagyon kell figyelni arra, hogy Jézus példázatára ne építsünk dogmatikát! A példázat már eleve egy példázat, a példázat egy olyan történet, ami akár igaz is lehetne, akár

meg is történhetett volna, vagy akár meg is történt máshol, másokkal, különféle személyekkel, különböző helyszíneken, de a példázat akkor is példázat.

Jézus ezt abból az apropóból mondja el, hogy előtte találunk egy történetet, tehát meg kell keresnünk azt, hogy Jézus miért mond egy példázatot, mit akar ezzel a példázattal megértetni velünk? Ha kivesszük az Ige környezetéből, akkor bármit belemagyarázhatunk, és innen születnek vad tanítások, olyan nem igei állítások, amik az Újszövetség fényében, és Jézus tanításainak fényében egyáltalán nem állják meg a helyüket. Éppen ezért most meg fogjuk nézni, hogy mi történt előtte, amiért Jézus ezt a példázatot mondta. Az apropó pedig az, hogy egy gazdag ifjú állította meg Jézust, miután ott szolgált és megáldotta a kisgyermeket. előtte is tanított éppen itt a házasságról, az elválásról, hallgatták a farizeusok, hallgatták a tanítványok, és nézzük meg, hogy mi történt közben, mert ezzel a résszel fogjuk kezdeni. Azért fogjuk ezzel kezdeni, hogy a példázatot megértsük.

Máté 19,16–30.

16. És ímé, hozzájövén egy ember, monda néki: Jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek?

17. Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.

18. Mondta néki: Melyeket? Jézus pedig monda: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy;

19. Tiszteld atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.

20. Mondta néki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogyatkozás van még bennem?

21. Mondta néki Jézus: Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyondodat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz a mennyben; és jér és kövess engem.

22. Az ifjú pedig e beszédet hallván, elméne megszomorodva; mert sok jószága volt.

23. Jézus pedig monda az Ő tanítványainak: Bizony mondom néktek, hogy a gazdag nehezen megy be a mennyeknek országába.

24. Ismét mondom pedig néktek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogy nem a gazdagnak az Isten országába bejutni.

25. A tanítványok pedig ezeket hallván, felettébb álmélkodnak vala, mondván: Kicsoda üdvözülhet tehát?

26. Jézus pedig rájuk tekintvén, monda nékik: Emberekkel ez lehetetlen, de Istennel minden lehetséges.

27. Akkor felelvén Péter, monda néki: Ímé, mi elhagytunk mindent és követtünk téged: mink lesz hát minékünk?

28. Jézus pedig monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor az embernek Fia beül az ő dicsőségének királyiszékébe, ti is beültök majd tizenkét királyiszékbe, és ítéletek az Izrael tizenkét nemzetségét.

29. És aki elhagyta házait, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét vagy gyermekeit vagy szántóföldjeit az én nevéért, mindaz százannyit vészen, és örökség szerint nyer örök életet.

30. Sok elsők pedig lesznek utolsók és sok utolsók elsők.

Az eddig felolvasott két történetből két szó biztos kihallatszott, kiemelkedett: az elsők és az utolsók. Hogy mennyivel máshogyan rangsoroljuk mi az embereket és mennyivel másképpen ítéli meg Isten ezt az Ő országában, ezt fogjuk egy kicsit átnézni.

Kezdjük a gazdag ifjú történetével, hiszen a példabeszéd azért hangzott el, hogy jön egy fiatalember, aki látszólag tökéletes, aki gazdag. Itt mindjárt megállnék egy szóra, nagyon sokan ebből a történetből azt prédikálják, vagy azt a következtetést vonják le, hogy aki gazdag, az gyűlöletes Isten előtt, az nem mehet be az Isten országába, sőt némelyek odáig

mennek, hogy már-már a gazdagság bűn! Sőt, ha valaki a bőségről vagy a gyarapodásról prédikál, az sikerevangéliumot hirdet, és az embereket rossz dologra csábítja! Mert akkor érdekből fogják követni Istent, érdekből fogják imádni Istent, és csak a tenyerét keresik, nem pedig az arcát, ezért nagyon veszélyes dolog a bőségről beszélni!

De én azt mondom, hogy sokkal veszélyesebb dolog arról beszélni, amit az Írás nem mond! Sokkal veszélyesebb dolog arról beszélni, hogy Istennél nyomorúság van, meg a szegénység, mert az az áldás! Akik ezt prédikálják, képmutatók! Ha valaki tényleg hisz a szegénységben, akkor adja el mindenét, aztán tegye azt, amit tettek a középkorban a szerzetesek, a ferencesek, meg a dominikánusok! Ők tényleg hittek a szegénységben, bár nem kellett volna, hogy higgyenek benne, kimentek a sivatagi atyák a pusztába. Ha tényleg hiszel a szegénységben, akkor tedd ezt, de képmutató, aki a szegénységről prédikál, miközben pedig vágyik az anyagiak után, ami egyébként egy teljesen normális dolog. Én nem hiszek a szegénységben, nem hiszek a szegénység-evangéliumban, abban hiszek, hogy igen a szegényeknek az Evangélium hirdettetik, de a szegénynek mi a jó hír? Nem az, hogy továbbra is szegény és nyomorult lehet, igaz? Nem ez a jó hír!

Jézus programbeszédében, a Lukács 4-ben elolvashatjátok, vagy az Ésaías 61-ben, már előrevetítette, hogy miért jött el a Messiás, miért jött el a Szabadító, miért jött el a Megváltó?

Ha megnézzük ennek a gazdag ifjúnak a történetét, akkor ez a történet nem arról szól, hogy ez a gazdag ifjú egy gengszter lett volna, egy rosszindulatú lett volna. Sőt, ez a gazdag ember egy ószövetségi példakép volt, a tanítványok teljesen elcsodálóztak. Ha az ószövetségben egy ember gazdag volt, ha sok jószága volt, és egy istenfélő ember volt, akkor ez az ember egy ószövetségi példakép volt. Ez az, amiről a törvény beszélt. Ezért döbbsentek meg a tanítványok, hogy itt van egy ember, akit mi csodálunk, akire mi felnézünk. Gazdag is, valahol írják, hogy ifjú, sőt, ha a Márk evangéliumát olvassuk, ott azt írja, hogy Jézus megkedvelte. Föl is olvasom ezt a részt. A Máté 19,20-ból, sőt még a Csia-féle fordítást is föl fogom olvasni, némileg eltér, hasonlít a göröghöz, ami le van írva. Apró eltérések vannak, de nem változtatja meg az üzenetnek a lényegét, talán az, hogy más kéziratból fordította, vannak nagyon apró eltérések. Az ifjú ezt válaszolta neki:

Máté 19,20.

20. Monda néki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogatkozás van még bennem?

Ez az ember ugyanúgy gondolkozott, mint ahogy Pál apostol mondja a Filippi levélben, hogy mint farizeus, ő betöltötte a törvényt, és a törvény tekintetében szinte feddhetetlen volt. Erről a fiatalemberről ugyanez elmondható.

Márk 10,21. Csia Lajos fordítás

21. Jézus erre ránézett, és megszerette, majd így szólt hozzá: „Egy hiányod van: Eredj, add el, amid csak van, és oszd el a szegényeknek! Akkor kincsed lesz a mennyekben. Aztán rajta, kövess engem!”

Jézus megkedvelte. Ez az ifjú nem volt egy gonosztevő csak azért, mert gazdag volt, és akik ebből azt a következtetést vonják le, hogy nézd meg ez is olyan..., még olyat is hallottam, hogy ez az ifjú a pokolba ment. Hol van ez leírva? Nem írja ezt az Írás sehol! Ezek gondolatok, emberi elképzelések, de ebben a történetben ez nincsen benne, viszont benne van más. Valami nagyon fontos dolog, amit a mai napon meg fogunk nézni.

Először is nézzük meg, hogy kik a történetnek a szereplői? Most a gazdag ifjút nézzük! Ott van az a fiatalember, ott vannak a tanítványok, akik ezt hallják, és ott van maga Jézus. Aztán ha megnézzük más részeket a gazdag ifjú előtt a Lukácsnál és a Márknál, lehet, hogy ott voltak a farizeusok, lehet, hogy ők is hallották. Ez itt nem derül ki, de elképzelhető. Ami biztos, hogy ez a három csoport ott van. Az a kérdés, hogy kinek mondja Jézus ezt a történetet elsősorban? Ez megtörtént, ezt nem mondja Jézus, ez ott van, és ott történik velük. Ennek a történetnek a résztvevői és szereplői maguk a tanítványok is. A példabeszéd ezek után fog

következni, mégpedig Péter kérdésére, de még maradjunk itt az elején. Mert itt az elején sok minden dolog van. Ha megnézzük a Filippi levelet, ott mondja Pál apostol, a 3,6-ban olvassuk, hogy ő buzgó volt, de inkább felolvasom, mert megint ki fogok kapni, hogy rosszul idézem az Igét, és azt semmiképpen nem szeretném. Ezt Pál apostol írja saját magáról:

Filippi 3,6.

6. Buzgóság tekintetében a Gyülekezetet üldöző, a törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam.

Pál apostol ezt magáról állítja. Megtartotta a törvényt, amennyire tudta, igyekezett betartani. Tehát a törvény tekintetében volt feddhetetlen. A törvénybeli igazság tekintetében tartotta magát feddhetetlennek. Ugyanígy volt ez a gazdag ifjú is. Azt mondja, hogy én rendben vagyok. Velem minden oké. Megtartom a törvényt. Mi baj lehet velem? Mit szeretett volna ez a gazdag ifjú? Egy visszaigazolást szeretett volna kapni Jézustól, hogy tényleg oké vagyok? Tényleg rendben vagyok? Miért kérdez valaki ilyet, hogy mi van az én üdvösségemmel? Rendben vagyok Istennél? Azért, mert nem biztos benne. Ha ő biztos lett volna benne, akkor nem keresett volna bizonyosságot. Ugye hányszor kérnek az emberek megerősítést? Reggel, amikor öltözködtetek, lehet, hogy a feleséged megkérdezte, jó lesz-e ez a ruha, jól áll? Akkor azt mondd, igen. Szeretne egy visszaigazolást. Igen persze, jól áll, drágám, nagyon jól nézel ki benne. Vagy én is megkérdezem, ez a zakó jó lesz, vagy egy másikat vegyek fel? Kér az ember egy visszaigazolást, mert bizonytalan, nem biztos benne. Ugyanaz a helyzet ezzel a fiatalemberrel is. Bizonytalan. Jézustól kér visszaigazolást. Mondd, én tényleg jó vagyok? Egy sikeres ember, akit mindenki irigyel, akinek jól mennek a dolgai, és mégis valamit érez ott legbelül, hogy azért valami nincs rendben.

Menjünk, nézzük tovább! Jézus fölsorol néhány törvényt. Az ifjú azt mondta, hogy „mind-ezeket megtartottam”. Jézus elmondta, hogy mit tegyen, ugyanis nem csak 10 parancsolat van. Az Ószövetségben több száz törvény van, amit Mózes adott. Hogy mit csináljon akkor, mit csináljon, ha vétet követett el, milyen áldozatot kell vinni, mit kell csinálni ekkor, milyen ünnepekre kell felmenni, mi a kötelező stb. Több száz törvény van, ami betarthatatlan, követhetetlen, megjegyezhetetlen, és azt mondja, hogy akkor melyikeket tartsam be? A tíz közül, nézzétek meg, amit észrevettem, ezekből a törvényekből mi az, ami hiányzik, mi az, amit Jézus nem sorolt föl neki?

Máté 19,18–19.

18. ... Jézus pedig mondja: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodj; ne lopj; hamis tanúbizonyyságot ne tégy;

19. Tiszteld atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.

Ne ölj! Ez ember-ember kapcsolat, igaz? Tehát emberekhez fűződő kapcsolatok vannak ebben a törvényben, amit itt Jézus mondott. „Ne ölj; ne paráználkodj!” Ez is ember-ember kapcsolat. „Ne lopj” a másiktól! Ne tegyél a másik ellen „hamis tanúbizonyyságot”. „Tiszteld az atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat”. Mi hiányzik ezekből a törvényekből? Az, amit a törvény soha nem fog tudni megadni! Az Istennel való kapcsolat. Ez hiányzik. Ez az ember igyekezett megfelelni az embereknek. Igyekezett az emberek előtt megállni. Igyekezett megtartani a törvényt. Szerette is valahol Istent. De egy valami hiányzik a törvényből, az Istennel való kapcsolat. Ez a különbség a két szövetség között, hogy a mi szövetségünk nem a törvények meg a szabályok betartásáról szól, mert Isten a törvényt a szívünkbe írta. De nem csak azt, ami ember-ember viszonylatában működik, hanem azt, ami ember-Isten viszonylatában működik.

Mi az első törvény? A Máté 22-ben van leírva, mikor Jézus megkérdezi, hogy mi az első parancsolat? Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből, teljes elmédből. Ez az első parancsolat, és ez az, ami hiányzott ebből a fiatalemberből. Ez az, amit a törvény soha nem tud betölteni. Hogy ez az ember üdvözült, vagy nem üdvözült, ebből a történetből nem lehet megmondani. Ha ő, aki ilyen tökéletes volt, akit még Jézus is megkedvelt, akkor mi

van az összes többivel? Akkor lehet, hogy az soha nem tett olyat, mint amit az előbb hallottunk Dávidról. Nem ölt meg embert, nem tett olyan rossz dolgot. Akkor az Ószövetség miről szólt? A törvény betartásáról szólt. Ha betartod a törvényt, áldott vagy, ha nem, akkor átkozott vagy. Erről szól a törvény.

Miért akarnak visszavinni a törvényhez? A törvényt nem tudod betartani. Egyetlen személy volt, aki a törvényt be tudta tartani, és be tudta tölteni, Ő Jézus Krisztus. Egy dolgot nézzünk meg, amikor az evangéliumokat olvassuk, akkor az még az ószövetség. Jézus még nem váltotta meg akkor őket a bűneik alól, még az ószövetség alatt voltak. Mikor az evangéliumokat olvasod, Jézus még csak úton volt a golgotai keresztre, és Isten országáról beszélt. Isten országának a rendszeréről beszélt, és majd a példázat ezt fogja megerősíteni, ha onnan visszatekintünk.

Tehát a törvény és a tökéletesség. Nem tudjuk elérni, senki, egyetlen ószövetségi ember nem tudta tökéletességet elérni a törvény betartása által. Akkor az ószövetségi emberek nem üdvözülnek, senki? Nem igaz, ez hazugság. Őket majd Isten fogja megítélni, a szövetség szerint. De a mi szövetségünk, és nagyon fontos kettéválasztani, a mi szövetségünket Krisztus szerezte meg az Ő vére által. Mi egy olyan szövetségben vagyunk, hogy élő kapcsolatunk van Istennel. Nem a cselekedeteinkről szól. A cselekedeteink az újjászületett ember, az új természet gyümölcse kell, hogy legyen. A Galata 5,22-ben olvassuk a Szellem gyümölcseit, és ezt Isten végzi bennünk. Amikor mi Jézus mellett döntöttünk, amikor mi választottuk Őt, vagy Ő választott bennünket. De Isten mindenkit elhívott az üdvösségre, és mindenkit elhívott az örök életre. Az üdvösség feltétele soha nem volt az, hogy valakinek el kell adnia a vagyonát. Az ószövetségben sem volt ilyen. Mit mondott Jézus? Ha élni akarsz, ha be akarsz menni, mit csinálj? Tartsd meg a törvényt! A törvény soha nem mondta, hogy nem lehetsz gazdag, hogy nem lehet vagyoned, meg hogy el kell adni mindenedet, mert az az üdvösség feltétele. Nagyon téves az, amikor ebből a történetből valaki azt hozza elő, hogyha valaki gazdag, meg valakinek vagyona van, az nem üdvözülhet. Ez egy vallásos butaság, egy ostobaság! Ha megnézzük az ószövetségi szenteket, ha megnézzük magát Ábrahámot, akinek Isten azt ígérte, hogy áldott leszel, az áldás az sokaság. Megsokasítalak téged. Nagy néppé leszel.

Nem csak szellemi, meg lelki gazdagságról beszélt. Egyáltalán nem erről szól a történet. Az 1Mózes 24,34-35-ben olvassuk el ezt azért, hogy ne az legyen, hogy ezt én mondtam. Ószövetség még akkor nem volt, ez még az ábrahámi szövetség. Nézzük meg, hogy miről szól ez az ábrahámi szövetség. Ez nem magát a szövetséget írja le, hanem hogy Isten betöltötte a szövetséget. Mit okozott ez a szövetség Ábrahámnak?

1Mózes 24,34–36.

34. Monda azért: Én az Ábrahám szolgálója vagyok.

35. Az Úr pedig igen megáldotta az én uramat, úgyhogy naggyá lett: mert adott néki juhokat, barmokat, ezüstöt, aranyat, szolgálókat, szolgálóleányokat, tevéket, szamarakat.

36. És Sára, az én uramnak felesége fiat szült az én uramnak, az ő vérségében, és annak adá mindenét, amije van.

Mit mond erről a Galata levél?

Galata 3,13–14.

13. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká tétetvén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ.

14. Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígérését elnyerjük hit által.

Tehát kik vagyunk mi Krisztusban? Ábrahám áldásainak vagyunk az örökösei. Az ígélet Ábrahámnak adatott, az ő fizikai és szellemi magvának. Mi Ábrahám szellemi magva vagyunk. Az ígélet fiai, az ígélet örökösei voltak Izsák és az ószövetség népe, és később adatott nekik a törvény azért, hogy tanítsa őket. Károli ezt úgy fordítja, hogy Krisztusra vezérlő mesterünk legyen, vagy más fordítás szerint, hogy a törvény a tanítónk legyen. De a törvény

nem arra adatott, hogy az ember üdvözljön és az ember élő kapcsolatra kerüljön a törvény által. Hanem a törvény azt mutatja meg nekünk, hogy lehetetlen bemenni Isten országába cselekedetek által. Ez egy nagyon lényeges része a keresztény hitünknek.

A gazdag ifjú megtartotta a parancsolatokat. Azt mondja, hogy nehéz bemenni a gazdagnak Isten országába. Mit csinált ez a gazdag ember? Elszomorodott. Azt gondolta magáról, hogy tökéletes. Hányan tapasztaltuk meg azt, hogy azt hisszük magunkról, hogy valamilyen talán jók vagyunk, vagy rendben vagyunk, aztán szembesülni kell azzal, hogy ez bizony nem így van? Akkor ez az embert frusztrációval tölti el, és ő is megszorodott. Mégsem vagyok olyan tökéletes, mégsem vagyok olyan jó, mint gondoltam? Miért? Mert igazából a szívével volt a probléma. Nem tudta elengedni a fizikai gazdagságát. Hallotta az Igét, hallotta a lehetőséget, de talán hamar elment Jézustól, talán korán elrohant. Nem tudjuk! De szembesült a hiányosságával, és azonnal ott hagyta Jézust.

Ha később ott marad egy kicsit a beszélgetésig, akkor lehetséges, hogy egy kicsit többet megtud Isten országának a rendszeréről. Ez a rész nagyon jól bemutatja nekünk, hogy mi, akik Krisztus mellett döntöttünk, akik Isten országa mellett döntöttünk, vagy a korai tanítványok, akik Jézus mellett döntöttek, hogy egyáltalán nem döntöttek rosszul. Sőt jobban döntöttek, mint az a gazdag ifjú, aki a pillanatnyi haszonért, azért hogy néhány éven, vagy évtizeden keresztül élvezze azokat az áldásokat, amik egyébként Istentől vannak és rendben van minden, mégis valami sokkal nagyobbat hagyott ott.

Tehát hallotta az Igét, de nem volt ott a talaj. A magvető példázatában, a Márk 4,4-ben is olvassuk. Egy nagyon érdekes dolgot mond itt, amikor Péter megtöri a csendet. Azt mondja, hogy amikor Péter hallotta Jézus szavait, megdöbbsent. Ez az ember, akit most itt csodálkozva nézünk, ámulunk és bámulunk, hogy milyen csodálatos ember, gazdag is, még a törvényt is megtartja, de hát akkor ki üdvözülhet? De azt mondta Jézus, hogy könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak Isten országába bejutni.

De ugyanúgy vonatkozik ez a szegényre is, nem csak a gazdagra. A tanítványok ezeket hallván felettébb álmélgodnak mondván: Kicsoda üdvözülhet tehát? Jézusnak egyértelmű a válasza: Embernek lehetetlen, de Istennek minden lehetséges. Tehát azok az emberek, akik még mindig verejtékeznek, akik még mindig meg akarnak dolgozni az üdvösségükért, akik minden szinten, minden területen meg akarnak felelni Istennek, hogy majd eladósítják Istent, és majd Isten bérből, jutalomból, hálából, vagy adósságból ad nekik örök életet, rosszul gondolják, mert ez nem működik.

Nagyon sokszor elmondtam, ez nem a Garay piac vagy valamelyik piac a városból, hogy vásárolunk Istentől. Tehát nem lehet üdvösséget vásárolni, mindegy, mennyi jót tettél. Egy dolgot nem tudunk megtenni, egy bűnös ember nem tud élő kapcsolatba kerülni Istennel, mindegy, hogy mit tesz. Mert egy disznó mindegy, hogy mit tesz, az disznó marad. Nem tudja megváltoztatni a természetét. Ezt Isten tudja elvégezni bennünk, és elvégezte már, amikor újonnan szült minket. Mert aki Krisztusban van, új teremtés, a régi elmúltak, ímé, újjá lett minden – 2Korinthus 5,17. Az efézusi levél második részében pedig olvassuk, hogy ez kegyelemből van és Isten ajándéka. Tehát amikor beszél Jézus a zsidókhöz, akkor nem a megváltott emberekhez és keresztényekhez beszél. A követőihez beszél, illetve ők a résztvevői ennek a történetnek.

A gazdagság áldás az Újszövetségben. A gazdagság Isten áldásának a jele. A betegség és a szegénység pedig az ítéletnek a jele az Ószövetségben. Ószövetségről beszélek, ez nagyon fontos. A betegség, a halál soha nem volt Isten barátja. Írja az Írás, hogy az utolsó ellenség a halál, és majd el fog töröltetni. Istennek nem barátja a szegénység.

Istennek barátai a szegények, barátai a gazdagok, leginkább az istenfélők. Isten mindenkit szeret. Nála nincs személyválogatás. De az, hogy valaki üdvözl vagy nem, annak semmi köze az anyagi helyzetéhez, hanem ez Isten ajándéka.

Ha valaki ószövetségi szempontból nézi a gazdag ifjú történetét, és elfelejti azt a tényt, hogy Jézus közben meghalt értünk a kereszten, hogy Jézus közben magára vette a bűneinket, megváltott, megtette azt, amit mi soha nem tudunk megtenni, mi nem tudjuk megváltani magunkat, akkor ebben a történetben eltévelyedik és olyan következtetéseket von le, aminek semmi köze a mi helyzetünkhöz. Azt gondolják, hogy az áldottak biztos igazak, míg az elítéltek pedig bűnösök, vagy bűnösebbek. Jézus erre is válaszol. Amikor leomlott Silóában a torony, ott is voltak igazak, meg voltak bűnösök, meg nem bűnösök. És akikre az ítélet jött, azok sem voltak bűnösebbek azoknál, mint akikre a csapás jött.

Ne felejtsetek el, hogy az ószövetségben a bűnre jött az ítélet. Dávidnak is el kellett szenvednie az ítéletet, hallottuk az előbb. Így van, mert ószövetség alatt volt. Nem lehetett megúszni és most sem lehet megúszni következmények nélkül, de az már nem Isten ítélete, hanem saját magadat hozod rossz helyzetbe. Ha valaki betör valahova és elkapják, akkor le fogják csukni érte és jön az ítélet. Tehát a világ el fog ítélni. Nem Isten ítélte el téged. A másik az, hogy Isten nem fogja megakadályozni, hogy te bármit tegyél. A szabad akaratunkat meghagyta. Isten nem fogja megakadályozni azt, hogy egy hívő, egy keresztény, egy krisztusi ember ostobaságot tegyen.

Az ítéletünket Jézus felvitte a fára és Ő megigazított bennünket. A hegyi beszédben olvashatjuk a Máté 6-ban, hogy ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, mert a rozsda, s a moly ellepi, meg a tolvajok ellopják, hanem a mennybe gyűjtsünk magunknak kincseket, ahol sem a rozsda, sem a moly, sem a tolvaj el nem lopja, hanem ami örökké megmarad. Ennek a fiatalembernek egy nagy problémája volt, ami a mai embereknek is, hogy csak a mának élnek. Tehát nem gondolnak az örökkévalóságra, és az örökkévaló dolgokat elkótyavetyélik és aprópénzre váltják. A földi javakért, a pillanatnyi örömért, a pillanatnyi élvezetekért beáldozzák mindazt, ami az örök jutalmuk lehetne. Jézus ebben a gondolkodásban segíti majd a példabeszédben a tanítványokat, mert nagyon rosszul gondolkodnak.

A másik nagyon érdekes kérdés, amit fölírtam, hogy kincs a földön és kincs a mennyben, a látható és a láthatatlan világ, a majd és a most. Ez egy nagyon érdekes rész itt. Péter megtörte a csendet, és hogy oldja a feszültséget, vagy éppen még nagyobb feszültséget generáljon, nem tudjuk, azt kérdezi: Ki üdvözülhet még? Hát akkor nekünk mi lesz a jutalmunk? Hiszen mi megtettük azt, amit ő nem tett meg. Akkor most velünk mi lesz? Mi lesz a mi jövőnk? Akkor talán mi is elkárhozunk, vagy pedig lesz valami nagy jutalmunk, vagy mi lesz velünk? Jézus itt válaszol:

Máté 19,27–28.

27. Akkor felelvén Péter, monda néki: Ímé, mi elhagytunk mindent és követtünk téged: mint lesz hát minékünk?

28. Jézus pedig monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor az embernek Fia beül az ő dicsőségének királyi székébe, ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítéletek az Izrael tizenkét nemzetségét.

Mi van most? Most titeket ítélnék az izraeliek, mert Jézust követtetek, aztán fordulni fog a kocka, majd ti ültök be a tizenkét királyi székbe és ti fogjátok ítélni Izraelt. Egyébként a Zsol-tárokban is van erre utalás, a Jelenések könyvének a végén is van erre utalás, és van az Efézus 2,20-ban is, hogy fölépültünk az apostoloknak és a prófétáknak az alapkövén, de a szegletkő maga Jézus.

Igazából hatalmas jutalmuk lesz, ők a kiválasztottak, ők azok, akiket Isten oszlopokul választott ki, hogy az Ő tanításain, az apostoli tanításokon növekedjünk föl, Jézus tanításain. Amit az apostolok, az Őt követők, az Ő küldöttjei tovább visznek. És akkor itt van egy nagyon érdekes rész, mert sokan azt mondják, hogy a földi gazdagság nem jó, mert az rossz, mert az ilyen, meg olyan, meg amolyan. Valaki egyszer mondta és talán igaza van, hogy a szegénységgel nem lehet sokakat jóllakítani. Ugye? Szerintem sokkal jobb, ha Isten gyermekei

birtokolnak anyagiakat, mert nem a pénz a probléma. Ahogy a Timótheus levélben is olvashatjuk, hogy minden rossznak a gyökere a pénz szerelme. Tehát nem maga a pénz, hanem a pénznek a szerelme.

Hiszen ha Ábrahám nem lett volna gazdag, akkor Ábrahámnak nem lehetett volna esetleg egy zsoldos hadserege, hanem ki lett volna szolgáltatva a körülötte élő pogány népeknek. Istennek öröme van az Ő szolgájának gyarapodásában, ezt is olvassuk. Tehát az az állítás, hogy a gazdaság bűn lenne, messze áll az igazságtól. Viszont van más valami, ami bűn, ami együtt járhat a szegénységgel is akár meg a gazdagsággal is, az a kapzsiság, az a pénznek a szerelme, amikor valaki rabja az anyagi dolgoknak. Nem ő uralja az anyagiakat, hanem az anyagiak uralják őt. Onnantól kezdve gazdát cserélt, más az ura. Ez az, ami nem biblikus és ez az, ami megrontja az embert, megrontja az ember és az Isten kapcsolatát, valójában kirabolja az embert. Ezért nagyon-nagyon veszélyes, mikor arról beszélünk, hogy a szegénység az tetszik Istennek. Ez hazugság! Istennek a tiszta szív tetszik. Mi van akkor nekem most? A majd vagy a most? Sokan azért nem követik a Krisztust, mert nekem most kell kifizetni a vilánszámlámat, nem majd Isten országában, amikor a mennyben leszek.

Nekem most van szükség, meg neked is házakra, meg testvérekre, meg anyagi javakra, meg szántóföldekre, meg munkahelyekre. Neked most van szükséged, nem a mennyben lesz erre szükséged. Azt mondta Jézus, hogy aki engem követ, az ezeket nem fogja megkapni? Az csak ilyen lelki áldást kap, szegénységben tartja Isten? Ezt mondta Jézus? Nem, ez színtiszta hazugság! Ehhez el fogunk lapozni a Márk evangéliumához, a Lukácsot is meg fogjuk nézni. A Márk 10,29 itt ugyanaz a történet le van írva a gazdag ifjúról. A példázat már nincs leírva, de a gazdag ifjú története igen, és ez a tanítványság jutalma.

Márk 10,29–30.

29. Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énértem és az Evangéliumért,

Énértem és az Evangéliumért. Nem egy másik nőért, vagy egy másik férfiért. Csak szeretném mondani, hogy mi nincs odaírva. Ebből is sokat tanulhatunk egyébként.

30. Aki százanyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövő világ pedig örök életet.

Anyagi dolgok a házak? Az nem a szellemi, nem a lelki dolog, az egy fizikai dolog. Most is egy házban vagyunk, most is egy épületben vagyunk. Ha nem lenne ez az épületünk, akkor télen a hóviharban kellene ülnünk és nem tudnánk összejönni. Tehát szükséges dolog a ház? Így van! Tehát házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket. Hol kapjuk meg mindezeket? A gyülekezetben, a közösségben. Itt egy család kell, hogy legyünk. Isten azt szeretné, hogy mint egy család, úgy legyünk. Aki nem jár közösségbe, aki nem jár gyülekezetbe, nem épít kapcsolatot, az legfeljebb egy tévével tud közösségben lenni, de az nem egy igazi közösség. Persze jobb híján jó az, ha az ember megnézi a tanítást, de igazából Isten közösségre teremtette az embert.

Megmondta Ő már az elején, hogy nem jó az embernek egyedül. Az ember nem lehet közösségben az állatokkal. Persze lehetnek kedvenc cicáid, kutyáid, vagy állataid. Ez rendben van, de az nem pótolja a közösséget. Ádámnak sem pótolta a feleségét. Egy hozzáillő társ, és az egy feleség volt, akit Isten adott neki. Itt ugyanez a helyzet. Azt mondja, szántóföldeket. De minek nekem a szántóföld, én nem tudok mit kezdeni vele! A te szántófölded az a munkahely, ahol te dolgozol. Isten adott neked helyet, ahonnan a te ellátásodat biztosítja. És akkor még mond valamit itt Jézus: Üldözésekkel együtt. Halleluja! Ilyenkor nincs halleluja. Persze ki szereti, ha üldözik? Senki, hacsak nem valaki mazochista. De hát olyan köztünk nincs, hiszem. Az eljövendő világon pedig örök életet. Tehát mit mondott Jézus? Azt, hogy akik

engem követnek, azok aztán olyan csórók lesznek, mint a templom egere, még attól is szegényebbek lesznek?

Nem ezt mondta, pont az ellenkezőjét állította. Nem tudom, az én Bibliám ezt írja. Hogy lehet ebből mást kiolvasni, nem tudom. Azt meg tudom érteni, hogy a gazdagság és a pénz szerelme teheti kapzsvá az embert, elfordíthatja Istentől. De ez nem csak a pénzre vonatkozik, vonatkozhat ez sok minden másra. Vonatkozhat a kedvenc hobbidra, vagy akár a kiskertedre is, vagy bármi más lehet, ami Isten elé kerülhet. Bármi az égvilágon.

Tehát Jézus ezt nem mondta. Azt mondja, hogy most, ebben az időben. A mennyben szükséged lesz házra? Nem! A mennyben szükséged lesz szántóföldre? Nem! Na meg üldözések sem lesznek ott, ez a jó hír. Mindezt a Lukács 18,29-ben is megnézhetjük.

Lukács 18,29–30.

29. Ő pedig monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát, vagy szüleit, vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy gyermekeit az Isten országáért,

Megint mondom, hogy az Isten országáért. Nem egy újabb munkahelyért, nem egy újabb anyagi bevétel miatt, nem egy másik személy miatt. Ezt azért tegyük hozzá, és többször hangsúlyozom, és okkal.

30. Aki sokszorta többet ne kapna ebben az időben, a jövő világon pedig örök életet.

Tehát Lukács is kihangsúlyozza. És ha a Mátét nem vallásos szemmel olvassuk, azt mondja, hogy száz annyit vészen. A vészen az egy folyamatos igeidő. Így fordították le. A házra meg akármire nem a mennyben lesz szükségünk, hanem itt a földön. Tehát azt a vallásos mesét soha ne hidd el, hogy Isten azt akarja, hogy te nyomorult legyél! Ő nem akarja, hogy neked ne legyen házad, hogy ne legyenek anyagijaid. Sőt azt szeretné, ha növekednénk, ha gyarapodnánk, ha bővölködnénk. Pál apostol adományt gyűjtött a gyülekezetnek, sőt Pálnak is küldtek adományokat a filippiek Thesszalonikába, amikor szolgált, mert szükségben volt. Azt mondja, hogy én nem az ajándékot kívánom, mert egyáltalán nem kívánom az ajándékot, hanem azt az áldást kívánom, amit a ti adakozásotok teremni fog nektek.

Ha ez a gazdag ember marad egy kicsit, vagy gondolkodik, akkor ő ugyanúgy tudta volna szolgálni Isten országát a vagyonával. Az Evangélium hirdetése pénzbe kerül. Igen, Isten nem véletlenül áld meg vállalkozókat, nem véletlenül gyarapít embereket. Miért? Nekik Isten arra adott talentumot. Van, aki bármilyen vállalkozáshoz fog, az biztos csőd. Nincs rá kenete, nincs rá ajándéka és bármihez fog, minden tönkremegy neki. Ő valószínűleg egy csodálatos munkakerő alkalmazottként, de nincs rá kenete, hogy vállalkozóként is az legyen. Vannak Istennek olyan emberei, akiket Ő megajándékozott, akik áldást jelenthetnek a gyülekezet számára, mert meggazdagította őket. Igen, ebből a gazdagságból lehet vetni Isten országába, igen, a gazdagság hasznára lehet Isten országának, sőt hasznára is kell lennie. Ez lesz az örök jutalom, hogy mit kezdünk azzal, amit kaptunk, amink van.

Most rátérek a példabeszédekre. Miről szól most ez a példázat? Ha beazonosítjuk a szereplőket ebben a példázatban, a szőlősgazda maga Isten. A munkások azok, akik Isten országában dolgoznak, a tanítványok. Ki a vincellér? Nem tudjuk, de az, akin keresztül Isten kiosztja a jutalmakat. Ez lehet akár másik ember, mert embereken keresztül áld meg Isten. De lehetnek az angyalok, bárki lehet, tehát igazából nem tudjuk pontosan beazonosítani, hogy ők kicsodák. Isten elhívta őket az Ő szőlőskertjébe, hogy ott dolgozzanak és megegyezett velük tíz dénárban. Nézzetek utána, de akkortájt, amikor Jézus élt, az egy napi megélhetés és egy napi bér egy dénár volt. Tehát a gazda igen bőkezű volt ezekhez, mert tíz dénárt, több mint egyheti fizetést adott nekik egy napra. Megfizette őket bőséggel? Igen! Tehát, ha Isten országában tevékenykedünk, akkor nem tudunk semmit csinálni, hogy Isten adós maradjon nekünk. Nem a fizetségért tesszük, de Isten egy nagylelkű Isten, aki megáld bennünket, és aki nem fukar. Tehát tudta a bérét, tudta, hogy mennyit fog kapni. Ott voltak a többiek, akik ott lézengtek. Munkanélküliség volt akkortájt. Befejezték a rómaiak a háborúskodást, nagyon sok

katona visszajött a háborúból és sok munkanélküli volt abban az időben, nem volt könnyű elhelyezkedni. Azt mondja, hogy ők dolgoznának, nem azért ácsorognak ott, mert lusták, hanem azért, mert nem találnak munkát. De Isten elhívta őket, a szőlősgazda elhívta őket és nem mondott nekik semmit, csak annyit, hogy ami igazságos, azt meg fogjátok kapni. Ott volt nekik a bizonytalan várakozás. És akkor ott voltak a többiek, akik egész nap dolgoztak.

Azt még tudjátok, hogy az időszámítás akkor úgy volt, hogy reggel hat órától számolták az időt. Tehát a nulla óra az reggel hat óra volt. A tizenegyórás munkások egy órát dolgoztak. Mindig a hat órához kell hozzáadni a többit, hogy megértsük mai időszámítás szerint. Tehát van itt egy bizonytalan várakozás. Voltak, akik több munkát végeztek. Nyilván, akik utoljára lettek felfogadva, azok kevesebb munkát tudtak elvégezni. Azt gondolták talán, hogy nem kapnak egy egész napi munkabért, hiszen csak pár órát dolgoznak, de azért elmentek dolgozni, mert szükséges volt a megélhetéshez. Amikor jött a jutalomosztás, akkor jött a döbbenet, mert ők azt gondolták, hogy ők többet fognak kapni. Nagyon fontos a történetben, hogy a vincellér először az utolsóknak osztotta ki a dénárokat, különben borulna az egész történet, ha ez nem így történik. Tehát jöttek azok, akik egy órát dolgoztak, a többiről nem is beszél az Írás, és kaptak tíz dénárt. Fölsillant a szemük az egész nap dolgozóknak, gondolták, hogy ők majd többet fognak kapni. Ha emberi mércével gondolkodunk, akkor érthető, hogy ezt gondolták. Gondolj egy kicsit. Ott dolgozol a munkahelyeden tizenöt éve és akkor fölvesznek valakit, és adnak neki egy nagyobb fizetést. Releváns ma is ez a téma? Előfordul ilyen? Igen! Fölháborodnál te is, úgy őszintén? Most nem kell bevallani, csak magadnak, hogy ne hallja senki. Tehát igen, előfordul ma ugyanez. Akkor hogyan is állunk ehhez a kérdéshez? Persze ők is úgy gondolták, hogy mi az, hogy őket egyenlővé tetted velünk. Hát mi sokkal többet tettünk, mi sokkal többet csinálunk, mi sokkal többet érdemlünk! Ha az elvégzett munka arányában nézzük, akkor lehet, hogy igazuk is van. De pontosan ez az, amit megmutat nekünk az Írás, hogy Isten országában nem ez a mérce. Nem a mennyiség a mérce! Nem a mennyiség a kérdés, hanem az utolsó munkások. Ez teszi rá a történetre a koronát.

Itt a végén a jóságról, vagy az irigységről van szó. A jutalmazás nem teljesítmény szerint történik Isten országában. Ezt kellene megérteni! Hanem Isten jóságából, Isten kegyelméből, Isten szeretetéből. Isten nem azt adja nekünk, amit érdemlünk! Most mondhat egy nagy halleluját! Te is, meg én is, nem azt kapjuk, amit érdemlünk, hanem Isten az Ő jóságából, az Ő szeretetéből ad nekünk.

Ugyanez a történet volt a tékozló fiúnál, ott is ezt az esetet láttuk. Ott az idősebb fiú, aki nem tékozta el a vagyonát, nem csajozott, nem szórta el a pénzt, nem herdálta el az apja vagyonát, hanem ott volt, dolgozott, ő is megsértődött a megtért fiúra. Ebből látjuk, hogy Isten mennyivel másképp gondolkodik, mint ahogy mi gondolkodunk. Ezt a gondolkodásmódot szeretné nekünk megmutatni az Írás, hogy hogyan gondolkodjunk Isten országában.

Ha megnézzük a hústest cselekedeteit a Galata 5,19–21. versben, a 21-es vers úgy kezdődik, hogy irigység. Elég előkelő helyet foglal ott a negatív listán. Az irigység nem a szellem gyümölcse! Megnéztem az irigység szinonimáit. Az irigység szinonimái: féltékenység, szűkmarkúság, kicsinyesség, garaszkodás, fukarság, sóherség, kapzsiság, fösvényesség. Mi az irigység? Az gyakorlatilag egy érzés. Ez az érzés téged is megtámadhat. Bármelyikünket. Ne mondja senki, hogy soha nem támadta meg az irigység! Ezek közül bármelyik megtámadhat. Az irigység egy olyan érzés, amikor valaki nem elégedett azzal, amije van, vágyik mások birtokában lévő dolgokra. Akár képességekre, akár helyzetekre, akár eredményekre. Igaz? Ez az irigység! Ez motiválja az irigységet. Ez az érzés gyakran kapcsolódik fájdalomhoz és haraghoz.

Mit váltott ki ebben a történetben? Megharagudtak! Tízszerez bért kaptak, mint ami járt volna nekik eredetileg. De mivelhogy a másik is ugyanazt kapta, ezért megharagudtak. Az irigység egy nagyon veszélyes dolog. Jakab apostol ír erről:

Jakab 3,16.

16. Mert ahol irigység és viszálykodás van, ott zűrzavar és minden gonosz cselekedet is van.

Itt valami nagyon fontosra hívta föl Jézus a tanítványok figyelmét. Valószínűleg észre vette, hogy akár még irigyelték is azt a gazdag embert, aki ilyen gazdag, mi meg itt megyünk Jézussal és hát elvagyunk. Habár a Lukácsban írva van, hogy Jézus megkérdezte a tanítványait, hogy volt-e valami szükségük, amikor vele jártak. De ők azt mondták, hogy semiben nem volt fogyatkozásuk, amikor Jézussal jártak. Tehát, amikor valakinek többje van, amikor valaki valami olyat élvez, amit mi magunknak szeretnénk, ez irigységet vált ki. Ezek mind motivációk. Ez egy érzés, egy negatív érzés. Mert mi megérdemelnénk, és miért az a másik kapta?

Hányszor tapasztaljuk ezt Krisztus testében is? A szellemünkben Isten szeretete ott van, és nekünk úgy kellene hozzáállni, hogy ha látjuk, hogy Isten valakit megáldott, annak örülnünk kellene. Az előző példázatokban benne volt, hogy örülnek az elveszett juhnak a pásztorok, örül mindenki, csak te zúgolódsz. Amikor Isten is örül, az angyalok is örülnek, az emberek is örülnek, te miért nem örülsz? Mikor valakit Isten megáldott és gazdaggá tett, akkor te miért nem örülsz? Hát mert Istentől, ahonnan neki van, onnan van neked is, hát máshonnan nincs. Abból tudunk gazdálkodni itt a földön, ami van. De Isten az, aki egyiket felmagasztalja, a másikat megalázza. Nem tudom, miért Isten helyezte az illetőt arra a helyre. Meg sem érdemli, mert sokkal tehetségtelenebb és Isten mégis pont őt helyezte arra a helyre. Pont őt? Hát én sokkal jobb vagyok! Nem erről szól ez a történet itt? Hát mi sokkal jobbak vagyunk, mi sokkal többet dolgoztunk, mi sokkal többet tettünk, és neki ugyanannyit adsz? Nahát! Mire vall ez, mit mond Isten? Ez egy gonosz szív! Isten azt mondja, hogy ne legyen gonosz szívünk!

Nagyon hallgattok. Én is, mikor olvastam, nagyon hallgattam. Halkan olvastam, és sok mindennel szembesültem, amikor ezeket olvastam. Miért alakul ki irigység? Mert az ember hajlamos összehasonlítani magát másokkal. Ne hasonlítsd össze magad mással! Mert hála Istennek, Isten bennünket nem fénymásolóval gyártott le. Képzeld el, ha mindenki olyan lenne, mint én. Hát belőlem egy is sok – valaki szerint –, most képzeljünk el kettőt! Te egyedi vagy, és Isten téged egyedinek alkotott, ne hasonlítsd magad másokhoz! Igen, valószínűleg van, amiben a másik jobb, de van, amiben te vagy jobb. Isten neked is adott talentumokat. Ne azt irigyeld, ami másnak van, hanem használd a sajátodat! Még többet szeretnének az emberek. Ők még többet akarnak. Miért akarsz még többet, amikor még annak se örülsz, amid van? olvastam Yonggi Cho történetét. A nagy vágya az volt, hogy legyen egy fotele, meg egy íróasztala. Mert neki nem volt semmije. Aztán jött a luxus, amit kért Istentől, egy bicikli. Az volt már a szuper luxus dolog. Mihez képest? Azt mondja Pál, hogy megtanultam bővítködni, megtanultam szűkölködni. Megtanultam megelégedni azzal, amim van. Azért adj hálát Istennek, amid van! Mert van két lábad és van két kezed. Van olyan, akinek az sincs. Ugye Nick Vujicicot láttatok talán, mert nemrég volt itt. Neki nincs se keze, se lába, de azt használja, amije van, a szája meg az esze. Azt használja Isten országában. Azt veti be, amije van, és nem arra irigykedik, hogy neked kezed, meg lábad van, hanem olyan embereknek prédikál, akiknek kezük, meg lábuk van. Mindegyiknek örülni kellene őhozza képest. Ő bátorítja a kezes-lábasokat láb és kéz nélkül.

Gondoljuk azért végig, hogy néha milyen ostobán tudunk viselkedni! Másoknak több van, másoknak jobb a helyzetük, nagyobbak a sikereik. Ó, én is olyan szeretnék lenni, mint ő! Nézzétek meg, ami most folyik, ez a sztárkultusz a tévében. Mindenki olyan akar lenni, mint az X. Y. sztár. Aztán nem látod két év múlva sehol, a botrányairól lesz csak híres. Az irigységhez gyakran társul szorongás, elégedetlenséghez és féltékenységhez vezet. Fontos megjegyezni, hogy az irigység a testi ember tulajdonsága. Egy érzés, ami mindenkinél előfordulhat. Kérdés az, hogy úrrá tudunk-e lenni az érzéseinken? Igen, a test cselekedeteit a Szellem erejével tudjuk megfeszíteni. Egyedül elbukunk. Te sem vagy kivétel! Az irigység

mindenkit megkönyékezhetsz. A kérdés az, hogy amikor ez a madár elrepül a fejed fölött, az irigység madara, akkor fészket rak a fejedre, vagy hagyod, hogy tovamenjen? Az irigység nagyon sok bajt okoz a saját életünkben. A kulcs az, hogy hogyan kezeljük ezeket az érzéseket.

Lehet pozitív módon is kezelni. Hallottátok már azt, hogy elkapott a szent irigység? Ez egy jófajta irigység, amely motiválhat bennünket arra, hogy javítsunk az élethelyzetünkön, fejlődjünk, többet érvünk el. Ha Isten őt meg tudta áldani, akkor engem is meg tud áldani, nem? Isten nem személyválogató. Lehet ezt jól kezelni! Ha negatív módon kezeljük, akkor az irigység romboló hatású, megmérgezi a kapcsolatunkat, még a mentális egészségünket is befolyásolja és betegséget okozhat. Ilyen gonosz dolog az irigység.

Ez történt itt ezekkel a munkásokkal is. Az irigységet kikkel szemben érezzük? Azokkal szemben, akik jól teljesítenek! Talán jobban, mint mi. Rendelkezik valamivel, amit mi magunk is szeretnénk. Ennek az irigységnek az a lényege, hogy valakitől el akarunk venni valamit, ami neki adatott. A tehetségét, a munkáját. Ez az érzés még abban is gyökerezhet, és átmehet negatívba, hogy Isten őt szereti, de engem nem szeret. Isten az ő imáját meghallgatja, de az enyémet nem. Ezek megint az ördög hazugságai. Ne hagyjuk magunkat átverni, ne hagyjuk magunkat becsapni!

Ugye izgalmasak Jézus példabeszédei? Annyi minden van benne! Nyilván még csak a tetejét kapirgáljuk a példabeszédeknek. Ez az érzés, ez nem jó! Bizonytalanságban tart. A helyes krisztusi identitásunknak kell lennie.

Ha röviden összegezni akarnánk ezt az egészet, akkor azt mondhatjuk, hogy így lesznek az utolsók elsők, az elsők pedig utolsók. Hiába munkálkodik valaki hosszú idő óta, ha a szíve rossz állapotban van. Ha te most döntötted el, hogy beállsz dolgozni Isten országába, hogy elmész és segítesz evangelizálni, megteszed Isten országában azt, amit megtehetsz, Jézusnak teszed, nem az egyháznak, nem nekem, nem másnak, nem a harmadiknak. Hanem Istennek tesszük! A jutalmad ugyanaz lesz, mint aki esetleg már húsz-harminc éve prédikál. Ez azért biztat bennünket, hogy nem maradtál le semmiről, nem késtel el sehonnan. Isten vár téged az Ő királyságában. Azt akarja, hogy munkálkodjál az Ő szőlőkertjében, és ami igazságos, azt megadja neked. Isten természetéről szól ez az egész, ilyen Isten. A munkások, akik csak a nap végén kezdtek dolgozni, ugyanannyi bért kaptak, mint akik egész nap dolgoztak. Ez azért van, mert a kertész az Isten szimbóluma. Úgy dönt, hogy a munkásokat a saját kegyelme alapján fizeti meg, nem pedig az elvégzett munka mennyisége alapján. Tehát Isten kegyelemből fizet, és nem a munka mennyisége alapján.

Tudom, hogy a világban ez máshogyan van, és ne keverjük össze. Ne keverjük össze a két rendszert! Valóban, ha nem mész be dolgozni a munkádba, csak egy órát, akkor számíthatsz arra, régen úgy mondtuk a szocializmusban, hogy könyvjutalmat kapsz, megkapod a munkakönyvedet, ki vagy rúgva. Tehát ez a világ, és a világ így működik, de Isten országa nem így működik. Tudom, hogy sokat éltünk a világban, talán többet, mint Isten országában. De Isten országa így működik, hogy az első lesznek az utolsók és az utolsók az elsők. Akiket a világ utolsóknak tart, azok elsők lesznek Isten országában. Ne tévesszen meg bennünket!

Nagyjából ez lenne, amit ezzel kapcsolatban szerettem volna elmondani. Azért mondom, hogy nagyjából, mert nem tudjuk teljesen kielemezni ezt az egészet. Még egy dolog, ami érdekes, hogy sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak. Egyébként ez nincs benne minden fordításban. Ha megnézték a görög fordítást, meg a Csia-fordítást, akkor láthatjátok, hogy ez a rész nincs ott. De ez pontosan mit jelent? Nagyon sokat gondolkodtam rajta. Egy dolog biztos, hogy Isten mindenkit elhívott arra, hogy dolgozzon az Ő országában. Talán ez az elfogadás nem az emberi erőfeszítéseken vagy az érdemeken múlik, hanem Isten kegyelmén és az emberi válaszon. Sokan vannak a választottak, ez így számomra értelmezhetetlen. Megnéztem több bibliamagyarázatot. Többen magyarázzák ezt úgy, hogy sokan vannak, akiket Isten elhívott, de sokan vannak azok, akik választottak, döntöttek. Ez a gazdag ifjú nem választotta Isten országát. Isten kiválasztotta, elhívta őt, hogy szolgálja Őt, de ő

választott. Ő nem lett Krisztus követője. Ő mindazt, amit Isten ígért az Őt követőknek, mindazt elbukta. Ez nem az üdvösség kérdése és nem arról szól, hogy most ez a gazdag ifjú a pokolba került. Ezek hazug tanítások! De a tanítványok döntöttek! Ők választottak! Ők Isten országát választották! Hiszem, hogy te is, és én is Isten országát választottuk és ott munkálkodunk és dolgozunk. A jutalom pedig a szőlőskert tulajdonosára van bízva. Ámen! Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 **ÚJ!**

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com **ÚJ!** (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com **ÚJ!**